

ОРГАНІЗАЦІЙНІ СХЕМИ УПРАВЛІННЯ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ

Власенко А.Ю.

*Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького
e-mail: vlasenko.amina418@vu.cdu.edu.ua*

Сучасні схеми управління, засновані на класичному та оптимальному управлінні, робастному, адаптивному, самонастроювальному управлінні, системах VSC, техніках цифрового та штучного інтелекту [1].

Важливо розуміти основні принципи класичних схем управління. Один із принципів передбачає порівняння схем управління енергією для виявлення найкращого алгоритму для конкретних завдань. Інший принцип стосується оптимізації м'язової функції, яка є ключовою для досягнення оптимального здоров'я шийного відділу хребта. Третій принцип полягає в тому, щоб зосередитися на тому, що люди найкраще вміють робити, і як відповідно керувати завданнями, як видно з оперативного плану управління мікрорайоном. Четвертий принцип спрямований не на порівняння планів у певний час, а на оцінку та побудову їх для порівняння з найкращими у своєму класі. З точки зору ходів управління необхідний оптимальний алгоритм. Крім того, важливо враховувати управління ризиками в технологічних ТІ, оскільки значення найгіршого вектора різнорідних ризиків є найменшим у порівнянні з оптимальним контролем. Нарешті, важливо дотримуватися класичних принципів розробки при створенні програм, таких як порівняння розробки програм KWIC для усунення помилок і підвищення ефективності. Ці основні принципи забезпечують основу для ефективного управління та планування в різних сферах.

Оптимальна схема управління передбачає вибір найкращої стратегії управління серед кількох можливих дій управління. Для визначення оптимального вибору порівнюються різні стратегії управління. Схеми керування з відкритим контуром не є надійними та не підходять для більшості реальних сценаріїв. Натомість важливо використовувати схеми керування замкнутим циклом для забезпечення надійності та стабільності. Оптимальні стани перемикання попередньо розраховуються з використанням іншого підходу, що зменшує кількість необхідних обчислень порівняно з класичними схемами керування. Принципи вибору керівної програми описані в різних наукових роботах, і була зроблена спроба подолати головну різницю між невідповідністю та відповідністю в програмі управління. Застосування оптимального контролю дозволяє мінімізувати максимальний вектор різнорідних ризиків, що робить його необхідним інструментом у перспективному та оперативному плануванні та управлінні технологічними системами.

Робастне (відмовостійке) керування – це набір теоретико-управлінських методів, метою яких є синтез контролера чи регулятора, що забезпечує хорошу якість керування, або його математична модель невідома.

Отже, стійкість означає, що вихід замкнутої системи керування змінюється незначно при невеликих змінах параметрів об'єкта керування [2]. Система, яка є

стійкою, називається надійною (грубою). Як правило, надійні контролери використовуються для керування об'єктами з невідомими або неповними математичними моделями, які містять невизначеності.

Для проектування робастних систем керування використовуються різні оптимальні та робастні методи синтезу, включаючи синтез H_∞ , H_2 просторів, LMN контролерів, μ контролерів.

Надійна, адаптивна, самокеруюча схема організаційного менеджменту характеризується особливостями, які дозволяють моделювати складні біологічні мережі та соціальні організації, такі як самоорганізація та саморегулювання. Це передбачає включення в систему вегетативних функцій, таких як самоконтроль і саморегулювання, щоб розпізнавати зміни в навколишньому середовищі та реагувати на них. Концепція саморегулювання також може бути застосована до структур даних шляхом адаптації суто локальних аспектів. Крім того, система повинна мати можливість інтегрувати контекстні обмеження, щоб розрізнити різні процеси. Ідея саморегульованого ринку була запропонована в минулому, який включає неklasові елементи та сільські або національні компоненти. Дослідження організацій, що надають послуги, показало, що менеджери повинні розуміти саморегульовану природу системи, щоб оптимізувати продуктивність і адаптивність.

Для будь-якої програмної системи необхідно розробити надійну та адаптивну схему керування. Одним зі способів досягти цього є реалізація самоадаптивної програмної системи, яка може адаптуватися до змін під час роботи за допомогою механізму зворотного зв'язку із замкнутим циклом. Однак складність таких систем може бути надзвичайною і може потребувати зменшення, щоб зробити програмне забезпечення надійним та адаптивним. Процеси самоадаптивного програмного забезпечення залежать від властивостей адаптації, характеристик домену та переваг зацікавлених сторін, що робить необхідним розробку нових моделей та фреймворків для таких програмних систем. Самоадаптивне програмне забезпечення повинно постійно контролювати себе та свій контекст, виявляти значні зміни, вирішувати, як реагувати, і виконувати такі рішення, щоб підтримувати надійність і адаптивність системи. У контексті схем управління зацікавлені менеджери охорони здоров'я можуть визначити можливості для покращення роботи служб охорони здоров'я, таким чином збільшуючи загальний потенціал управління. Децентралізована система може додатково посилити цю спроможність шляхом делегування обов'язків, тим самим підвищуючи адаптивність схеми управління. Таким чином, щоб розробити надійну та адаптивну схему управління, необхідно впровадити самоадаптивні програмні системи, які можуть пристосовуватися до змін під час роботи, зменшувати складність, щоб підтримувати надійність, постійно контролювати та виявляти значні зміни та делегувати відповідальності через децентралізовану систему для підвищення адаптивності.

Саморегулювання є ключовим аспектом схем управління в сучасному діловому світі, що швидко змінюється [3]. Сервісні системи здійснюють саморегулювання, щоб залишатися життєздатними або покращувати свою життєздатність і адаптуватися до мінливих умов. Здатність сервісних систем до

самоналаштування описується як пластичність, яка належить здатності сервісної системи приймати або зберігати форму після припинення спроб формування. Пластичність систем обслуговування допомагає їм легко та швидко адаптуватися до мінливих обставин, роблячи їх краще підготовленими для праці з новим впровадженням цифрових технологій, які формують спільне створення цінностей. Рутинна динаміка сприяє саморегулюванню, ініціюючи процеси, за допомогою яких схеми, ресурси та результати спільного створення цінностей залучених акторів стають інтегрованими та узгодженими після технологічних змін. Самоналаштування виникає в процедурах спільного створення цінностей, підкреслюючи важливість співпраці в схемах управління.

Підсумовуючи, надійна, адаптивна, саморегульована схема організаційного менеджменту – це така, яка може відчувати зміни у своєму середовищі та відповідно коригувати свою поведінку, включаючи автономні особливості та контекстні обмеження для оптимізації продуктивності.

Схема управління повинна мати можливість самостійно пристосовуватися до обставин, що змінюються, оскільки адаптація та підтримка композиції в умовах збоїв пристрою та динаміки навколишнього середовища є складною справою. Тому схеми управління можуть саморегулюватися до мінливих обставин через пластичність системи обслуговування. Підтримуючи гнучкі та адаптовані системи обслуговування, схеми управління можуть залишатися життєздатними та конкурентоспроможними в діловому світі, що швидко змінюється.

Список використаних джерел

1. Рахім М. А. До теорії управління організаційним конфліктом. Міжнародний журнал управління конфліктами. 2020. URL: <https://www.emerald.com/insight/content/doi/10.1108/eb022874/full/html> (дата звернення: 25.03.2023)
2. Робастні системи керування. 2019 URL: http://www.wiki-data.uk-ua.nina.az/Робастне_керування.html (дата звернення: 25.03.2023)
3. Альошина К. В. Саморегулювання – порівняльні переваги, форми та умови розвитку. 2018. URL: <http://dspace.oneu.edu.ua/jspui/bitstream/123456789.pdf> (дата звернення: 25.03.2023).

Науковий керівник: доктор економічних наук, професор Черевко О.В.

ОСОБЛИВОСТІ ПРОЦЕСУ УПРАВЛІННЯ В МЕНЕДЖМЕНТІ ОРГАНІЗАЦІЙ

Галаган В.В.

Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького
e-mail: halahan.vitalii422@vni.cdu.edu.ua

Ефективне управління організацією потребує компетентності в таких областях, як стратегічне планування, організаційне проектування, координація та контроль. Управління організацією повинно бути орієнтоване на досягнення мети, яка повинна бути чітко визначена та спільно зрозуміла всім співробітникам.